

men saa blev Gunner og Thorasyge. Det var haardere ved dem. Hosteanfald var saa slemme. Det var en mørk og uhyggelig Tid og saa kold Vinter. Ikke særlig god Pige Hjælp, Møllerkonen, som hellere end gerne vilde have hjulpet maatte jo ikke gaa ind til os for Ane, som var bange for de smaa, Henriette og Mætte, det var jo ikke saa sært. Jeg husker, jeg var sur og tvær og slet ikke god til at hjælpe Mor. Sa blev jeg syg og havde Feber nogle Dage, men man skulde jo ligge i Sengen, til man havde skallet. Far var ude at rejse nogle Dage, jeg ved ikke hvor. Han kom hjem en Torsdag Eftermiddag. Om Natten blev Mor syg og blev liggende i Sengen. Mor havde stærk Feber og laa og fantaserede meget. Der blev hentet Doktor fra Tarm, en sær gammel een. Han stod lidt og saa paa os, saa gik han vel ind og skrev noget op. Far sad hos Mor og sang Salmer om Aftenen, og jeg hørte, Mor laa og talte med ham om, at hun skulde dø, og saa skulde Far se at faa sin Mor over til os. Far troede vist egentlig ikke, at Mor var saa syg, som hun ~~var~~ var, men det havde været strenge Dage og Nætter. Naar Far skulde sove Lidt, kom der en ældre Pige, Abeline, og sad hos os. Mor, som jo ikke havde kunney synge i flere Aar, laa nu og sang højt og klart især de to: "Frelseren er mig en Hyrde god" og "Sov sødt Barnlille". Den sidste Eftermiddag Mor levede, kom jeg over til hende i hendes Seng, og hun laa og talte med mig om, at jeg skulde være flittig og ordentlig og god ved de andre. Og hun gav mig en fin Æske, som hun havde faaet af Købmanden til Jul med Chokolade i. Jeg var vel nok ked af det, men jeg tænkte alligevel ikke paa den Mulighed, Mor skulde dø. Om Natten sang Mor igen. Vi andre, som laa, var jo ogsaa syge, men dog ikke saa meget, men vi sov vel nok det meste af Tiden. Om Morgenens ved Syvtiden vist hørte jeg Mor klage sig lidt, men ikke ret meget. Far kom ind og kom hen til mig og sagde, at han troede nok, Mor var død, og han lagde mig op i Sengen til Mor. Saa græd vi ~~vi~~ da alle sammen. Og Viggo og Holger, som sov oppe i Østerkammeret, kom ned og stod og græd i deres bare Skjorte. og Holger begyndte, at kaste op, da fik han altsaa Sygdommen, og han var meget syg og laa og klagede sig i flere Dage. Jeg tror bestemt, han havde Gigtfeber ogsaa. Saa kom Faster Eva og passede os og var god imod os. Tre Dage efter var det vist, at lille Bror om Morgenens laa død i sin Vugge ligesaa stille. Han kom i sis Daabskjole og Far bar ham hen til os alle at vi kunde kysse ham til Farvel. Han laa som om han sov. Ja, hvad saa mere?

Vi laa stadig i Sengen, Viggo blev vist ogsaa syg, jeg husker ikke hvornaar. Helga var vist den eneste, som var oppe. Saa kom Bedstemor fra København, og til Begravelsen Bedstefar, det var vist meget strengt for ham. Mor var hans bedste Datter. Mors Kiste stod paa Gulvet i Dagligstuen,